

توقف فعالیت شهر بازی شهری

باتوجه به خرابی برخی از وسایل شهر بازی و بروز مشکلات برای شهروندان در روزهای گذشته، به منظور حفظ ایمنی عمومی و جلوگیری از هرگونه حادثه احتمالی، دستور توقف فعالیت شهر بازی صادر شد. در پی وقوع حادثه‌ای در شهر بازی میدان مادر شهری که در آن ۳۱ نفر از جمله ۵ کودک در چرخ و فلک گرفتار شدند، دادستانی شهرستان ری تصمیم به توقف موقت فعالیت تمام وسایل شهر بازی های این شهرستان گرفت. محمدمهدی رحیمی، دادستان شهرستان ری در این باره گفت: «باتوجه به خرابی بعضی از وسایل شهر بازی و بروز مشکلات برای شهروندان در روزهای گذشته، به منظور حفظ ایمنی عمومی و جلوگیری از هرگونه حادثه احتمالی، دستور توقف فعالیت شهر بازی صادر شد.» او ادامه داد: «این تصمیم پس از بررسی های اولیه و همکاری با پلیس اماکن شهرستان ری گرفته شد تا تمام خطرات احتمالی برطرف شود. فعالیت این شهر بازی تا اطلاع ثانوی و پس از دریافت تاییدیه های قانونی از مراکز ذی صلاح ادامه نخواهد یافت.»

خشکی ۱۵ هزار هکتار از تالاب میانکاله

استاندار مازندران گفته است که باتوجه به خشکی ۱۵ هزار هکتار از تالاب میانکاله، احیای تالاب با قوت در دستور کار است و دنبال شود. مهدی یونسی رستمی در این باره گفت: «به دنبال راه حل برای احیای میانکاله و برون رفت از مشکلات هستیم.» او ادامه داد: «در حال حاضر ۱۵ هزار هکتار از ۴۵ هزار هکتار پهنه آبی تالاب میانکاله رو به خشکی رفته که باید برای برون رفت آن تلاش کرد.» استاندار مازندران گفت: «برای برون رفت از مشکل خشکی تالاب هم با استفاده از توان نیروهای متخصص باید چاره اندیشی شود که در حال بررسی است.»

خشکسالی پی در پی در تهران

شروع سال ۱۴۰۴ با افت شدید ذخایر سدهای تهران همراه بوده و بررسی وضعیت بارش ها و ذخایر سدها در شروع سال طی سال های اخیر، نشان دهنده وضعیت تشدید خشکسالی های تهران است. محسن اردکانی، مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب استان تهران در این باره گفت: «در نیم قرن اخیر، روند خشکسالی های تهران به این شکل بوده که دوسال خشکسالی پی در پی داشتیم و بعد از آن، چند سال ترسالی را در تهران تجربه می کردیم، این برای نخستین بار است که پنج سال خشکسالی پی در پی را در تهران سپری می کنیم.» او ادامه داد: «۸۴ درصد آب توزیعی در تهران، صرف مصارف خانگی می شود و با این سهم بزرگ، در شرایط خشکسالی متوالی و کم بارشی شدید امسال، مدیریت مصرف خانگی می تواند راهگشا باشد.» پنج سد امیرکبیر (کرج)، لتیان، طالقان، ماملو و لار، منابع اصلی تأمین آب شرب تهران، در کنار برداشت از منابع زیرزمینی هستند؛ در سنوات گذشته همواره ۶۰ درصد تأمین آب تهران از منابع سطحی و ۴۰ درصد از منابع زیرزمینی انجام می شد، اما ظرف دو سال اخیر این نسبت عکس شده و اکنون ۶۰ درصد تأمین آب از منابع زیرزمینی صورت می گیرد. باین حال با وجود سهم ۴۰ درصدی منابع سدها در تأمین آب تهران، این منابع سطحی، سهم اصلی را در حفظ کیفیت آب تهران دارند و نمی توان بدون منابع سدها، آب تهران را از نظر کمی و کیفی تأمین کرد.

«حنین» می گوید، در هفته گذشته هر دقیقه یک حمله «دیرالبلح»، مرکز غزه را هدف قرار داده و از ساعت ۲ بامداد، کمرندهای آتش آسمان را روشن کرده اند. «سعاد» از «خان یونس» هم می گوید، در ساعت ۲:۳۰ بامداد، هنگامی که با خانواده برای خوردن سحری آماده می شدند، صدای جیغ زنان و کودکان را شنیده اند: «من گرسنگی، محاصره و جنگ را تجربه کرده ام، اما دیشب متفاوت بود. هر نوع درد و تحقیر را در خود داشت.»

«تهانی» از شهر غزه هم می گوید، بیش از ۱۵۰ جنگنده هم زمان حمله کرده و تمام غزه با یک بمباران واحد از خواب بیدار شده است: «دوباره به همان چرخه بی پایان بازگشته ایم.»

تأثیر جنگ بر سلامت روان زنان

تعداد زنانی که درگیر درگیری های مسلحانه اند، به سرعت در حال افزایش است. در یک سال گذشته، سهم زنان از تلفات غیرنظامیان در جنگ ها دوبرابر شده است و اکنون ۴۰ درصد از کشته شدگان غیرنظامی را تشکیل می دهند. امروزه بیش از ۶۰۰ میلیون زن و دختر در مناطق درگیر جنگ زندگی می کنند که نسبت به سال ۲۰۱۷، ۵۰ درصد افزایش داشته است. آطور که بخش زنان سازمان ملل گزارش داده، در حالی که بمب ها و گلوله ها به تیرتیر اخبار تبدیل می شوند، برای میلیون ها زن و دختر، تروما، آوارگی و سرکوب باری سنگین بر سلامت روان آن ها تحمیل کرده است. تقریباً همه کسانی که تحت تأثیر یک بحران انسانی قرار می گیرند، دچار فشارهای روانی می شوند و از هر پنج نفر، یک نفر دچار بیماری های طولانی مدت روانی مانند افسردگی، اضطراب، PTSD، اختلال دوقطبی یا اسکیزوفرنی می شود. باین حال، تنها دو درصد از آن ها درمان مورد نیاز را دریافت می کنند.

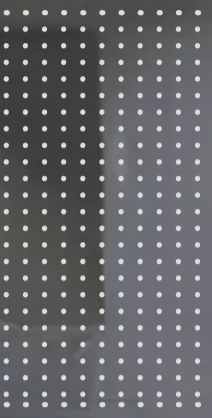
با وجود این آمار نگران کننده، سلامت روان تنها یک تا دو درصد از بودجه جهانی سلامت را دریافت می کند، در حالی که ۲۰ درصد از مشکلات سلامتی در شرایط اضطراری مربوط به مسائل روانی است. مشکل فقط بودجه نیست، دسترسی به خدمات درمانی نیز یک چالش بزرگ است. در کشورهای پیرامند، برای هر ۱۰۰ هزار نفر بیش از ۷۰ متخصص سلامت روان وجود دارد، در حالی که این رقم در کشورهای کم درآمد کمتر از یک نفر است.

با ادامه درگیری های طولانی مدت، تعداد زنانی که تحت تأثیر این بحران قرار می گیرند، همچنان در حال افزایش است و مقیاس این وضعیت اضطراری گسترده تر می شود. در غزه، بمباران های مداوم، آوارگی و کمبود منابع حیاتی، یک فاجعه انسانی بی سابقه را رقم زده است. زندگی تحت محاصره و تهدید دائمی خشونت، باعث ترس شدید، تروما و خستگی مفرط در زنان و دختران شده است. ۸۵ درصد از جمعیت غزه (۱/۹ میلیون نفر) آواره شده اند. دسترسی به آب سالم، غذا، برق و خدمات درمانی تقریباً غیرممکن شده است و ۹۰ درصد از مردم به غذای کافی دسترسی ندارند. ۷۵ درصد از زنان در غزه دچار افسردگی، ۶۲ درصد دچار بی خوابی و ۶۵ درصد از کابوس های مداوم و اضطراب رنج می برند. اما تقریباً هیچ خدمات درمانی برای آن ها وجود ندارد. «گاهی اوقات به سرویس بهداشتی می روم، فقط برای اینکه گریه کنم تا کمی بهتر شوم.» این را مادر ۲۷ ساله ای از خان یونس می گوید.

زنان نهنها با تروماهای شخصی خود دست و پنجه نرم می کنند، بلکه مسئولیت مراقبت از فرزندان خود را نیز برعهده دارند: «من به سلامت خودم توجه نمی کنم، چون تنها سرپرست فرزندانم هستم و هم نقش پدر، هم نقش مادر را برعهده دارم.»

جنگ علیه سلامت زنان در غزه فقط فیزیکی نیست؛ بلکه روانی، احساسی و بی رحمانه است. جنگ حتی پس از متوقف شدن تیراندازی پایان نمی یابد. خاطرات آن در ذهن کسانی که آن را تجربه کرده اند، باقی می ماند. برای زنان در مناطق جنگی، حمایت های روانی یک ضرورت است، نه یک امتیاز.

این گزارش سازمان ملل در پایان نوشته که سلامت روان باید بخش اصلی هر پاسخ بشردوستانه باشد؛ از مشاوره های روانی تا ایجاد فضاهای امن برای زنان و دختران. جهان باید به صدای زنان گوش دهد. آن ها در خواست کمک کرده اند. زمان آن رسیده که پاسخ دهیم.

جنگ علیه سلامت زنان در غزه فقط فیزیکی نیست؛ بلکه روانی، احساسی و بی رحمانه است.

جنگ حتی پس از متوقف شدن تیراندازی خاطرات آن در ذهن کسانی که آن را تجربه کرده اند، باقی می ماند. برای زنان در مناطق جنگی، حمایت های روانی یک ضرورت است، نه یک امتیاز

تنگرانی از بحران انسانی شدید

سه هفته ونیم از محاصره کامل غزه توسط اسرائیل می گذرد. با وجود تلاش های روزانه سازمان ملل برای تأمین دسترسی به کمک های بشردوستانه، هیچ کمکی به این منطقه نرسیده است. با کاهش شدید ذخایر غذا، دارو و سایر ملزومات حیاتی، نگرانی ها درباره افزایش اضطراب و استیصال مردم در صف های نان مقابل معدود نانوائی های باقی مانده در غزه شدت گرفته است.

دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل (OCHA) در گزارشی اعلام کرده، بیشتر تلاش های سازمان های بشردوستانه برای هماهنگی ورود کمک ها با مقامات اسرائیلی در غزه با پاسخ دسترسی ممنوع مواجه می شود. به اعلام این نهاد، از مجموع هفت درخواست ورود کمک در روز دوشنبه، پنج مورد و از مجموع ۹ درخواست در روز سه شنبه، شش مورد رد شده است. کادر درمانی در غزه به شدت خسته شده اند و نیاز فوری به حمایت و محافظت از حملات مداوم دارند. سازمان ملل از حملات تازه علیه کارکنان درمانی، آمبولانس ها و بیمارستان ها گزارش داده و نسبت به صدها مجروح، کاهش شدید ذخایر دارویی و کمبود تجهیزات پزشکی، خون و نیروی انسانی هشدار داده است: «هیچ کس در امان نیست. جهان باید نسبت به این جنایات هیچ گونه تحملی نداشته باشد.»

طبق گزارش وزارت بهداشت غزه، از زمان از سرگیری بمباران اسرائیل در ۱۸ مارس، نزدیک به ۸۰۰ فلسطینی کشته شده اند که ۳۸ نفر آن ها در ۲۴ ساعت همین تاریخ جان باخته اند. در ۱۰ روز گذشته، هشت امدادگر در غزه کشته شده اند و مجموع کشته های امدادگران در این منطقه به ۳۹۹ نفر رسیده است. این شامل ۲۸۹ نفر از کارکنان سازمان ملل می شود. در یک حمله تانک های اسرائیلی به یک مقر سازمان ملل در دیرالبلح، چندین کارمند دفتر خدمات پروژه ای سازمان ملل (UNOPS) و آژانس امداد رسانی و کاربایی برای آوارگان فلسطینی (UNRWA) کشته شدند و شش نفر دیگر به شدت زخمی شدند.

دستورهای تخلیه جدید اسرائیل باعث آوارگی موج تازه ای از مردم شده و از ۱۸ تا ۲۳ مارس، بیش از ۱۴۲ هزار نفر آواره شده اند. طبق گزارش OCHA، دستورات تخلیه اسرائیل ۵۵ کیلومتر مربع از نوار غزه را دربر گرفته است. مساحتی نزدیک به جزیره منهتن در نیویورک. حدود ۱۵ درصد از غزه مشمول این دستورات تخلیه شده است، علاوه بر «مناطق ممنوعه» در امتداد مرزها و مرکز غزه.

اسرائیل ورود کمک های بشردوستانه و هرگونه تجهیزات دیگر را از طریق تمام گذرگاه های زمینی به غزه ممنوع کرده است. این طولانی ترین دوره بسته بودن گذرگاه ها از اکتبر ۲۰۲۳ است. سازمان ملل هشدار داده است که تمام پیشرفت هایی که در دوران آتش بس برای کمک به بازماندگان انجام شده بود، از بین رفته است.

زندگی متوقف شده است

وحشتی غیرقابل تحمل زندگی زنان در غزه را فراگرفته؛ آن ها بعد از یک سال ونیم جنگ در نوار غزه، خسته و همچنان آواره اند و سعی می کنند امیدشان را نگه دارند تا بتوانند با مقاومت زندگی را از سر بگیرند. تنها در ۱۸ مارس، بین ساعت ۲:۱۰ بامداد تا ۱۲ ظهر، هر ساعت هشت زن در اثر حملات هوایی جان باخته اند. این حمله یکی از مرگبارترین حملات از ۱۷ اکتبر ۲۰۲۳ تاکنون بوده است. «هیام» یکی از این زنان فلسطینی است که به بخش زنان سازمان ملل گفته، دیگر نمی داند باید برای فرار به کجا پناه ببرد: «به زمین المیراج فرار و سعی کردیم مستقر شویم، اما حالا کجا برویم؟ ما چشم از اخبار برنمی داریم. زندگی متوقف شده است. تمام شب را بیدار ماندیم و دیگر فلج شده ایم. نمی توانیم از خانه بیرون برویم.»

بیرون برو و پایه های چادر را با دست هایش نگه دارد، تا زمانی که ما خوابیدیم.»

«فرح» خوشحال است که خانه اش در شهر غزه همچنان قابل سکونت است، اما از تأثیر جنگ بر فرزندانش نگران است: «امیدوارم بتوانند دوباره به مدرسه بروند و تحصیلات خوبی داشته باشند.» او دختر کوچکش را در آغوش می گیرد و ادامه می دهد: «ما آن ها به حمایت نیاز دارند. بچه های کوچک هنوز شب ها گریه می کنند. جنگ، صدای بمب ها. این ها در وجودشان ترس به جا گذاشته است.»

نگرانی های «فرح» نشان دهنده تأثیر بلندمدت جنگ بر سلامت روان کودکان است. بیش از ۱۵ ماه جنگ، با خشونت های ویرانگر، جراحات شدید و از دست دادن عزیزان همراه بوده است. بسیاری از مردم همچنان از خدمات اولیه مانند آب سالم، بهداشت و آموزش محرومند. برای حدود یک میلیون کودک در غزه، چیزی به نام «پایان استرس پس از جنگ» وجود ندارد. آن ها در شرایطی از استرس مزمن، محرومیت و فقدان امیدمان زندگی می کنند. افسردگی، اضطراب و سایر مشکلات روانی، رشد سالم آن ها را تهدید می کند. استرس مداوم می تواند باعث تغییرات عصبی و جسمی ماندگار شود که سلامت روانی و جسمی آن ها را برای همیشه تحت تأثیر قرار دهد.

کارشناسان یونیسف شاهدند که کودکان منزوی تر و تحریک پذیر شده اند و با افسردگی و اضطراب شدید دست و پنجه نرم می کنند. «میرا»، دختر ۵ ساله ای که تیم یونیسف اخیراً با او ملاقات کرد، دیگر صحبت نمی کند. مادر بزرگش، «طولای»، می گوید روزی را که پسرش، پدر میرا، کشته شد، هرگز فراموش نمی کند: «بوی گاز را حس کردم و فریاد زدم: گاز! گاز! اما بچه هایم گفتند که این بوی گاز نیست. ناگهان خانه منفجر شد و فرو ریخت. همان روز اول، پسر ما به خاک سپردم. پدر این دختر کوچک، من خسته ام، خانه ای ندارم.»

«هاله» ۱۹ ساله، فراتر از اندوه و بیرونی اطرافش، به آینده ای نگاه می کند که هنوز امید به آن دارد: «رؤیای من این است که پزشک شوم. این جنگ سالی از عمر من را گرفت، اما من نمی خواهم سال دیگری را از دست بدهم. ما می خواهیم غیرممکن را ممکن کنیم تا پیشرفت کنیم و موفق شویم.»

تشدید بی وقفه بمباران های کور و محاصره کامل ورود کمک ها به نوار غزه برای بیش از سه هفته، پاسخ بشردوستانه را با بحران شدید مواجه کرده و جان غیرنظامیان، به ویژه یک میلیون کودک در غزه را در معرض خطر جدی قرار داده است. کاترین راسل، مدیر اجرایی یونیسف، می گوید: «آتش بس در غزه یک روزنه امید حیاتی برای کودکان این منطقه و فرصتی برای بهبود شرایط بود. اما بار دیگر کودکان در چرخه های از خشونت مرگبار و محرومیت گرفتار شده اند. همه طرف ها باید به تعهدات خود تحت قوانین بین المللی بشردوستانه برای حفاظت از کودکان پایبند باشند.»

سازمان های بشردوستانه با تمام توان در تلاشند تا در این شرایط وحشتناک از کودکان حمایت کنند، اما همچنان با چالتهای مواجهند که صدها امدادگر را کشته و زخمی کرده است. این حملات نقض آشکار قوانین بین المللی بشردوستانه است و ادامه عملیات حیاتی و نجات بخش برای کسانی که به شدت نیازمند کمک هستند را به خطر می اندازد.

یونیسف همچنان از طرف های درگیر خواسته که به درگیری ها پایان دهند و آتش بس را از سر بگیرند. ورود کمک های بشردوستانه و کالاهای تجاری به نوار غزه و توزیع آن ها باید امکان پذیر شود. کودکان بیمار و زخمی باید برای دریافت مراقبت های پزشکی منتقل شوند. غیرنظامیان از جمله کودکان و کارکنان امدادی و زیرساخت های حیاتی باقی مانده باید مورد حفاظت قرار گیرند و گروهان ها باید آزاد شوند.

